

DUSZPASTERSTWA PARAFIALNEGO na Łosiówce

75-lecie

(19.IX.1936 – 19.IX.2011)

W latach 1933-35 wybudowano na krakowskich Dębnikach, przy ul. Praskiej i Czarodziejskiej, nowe **osiedle robotnicze**. Składało się ono z kilkunastu bloków z ogródkami. Powstawały też nowe domki jednorodzinne. Teren ten wchodził w skład salezjańskiej **parafii pw. św. Stanisława Kostki na Dębnikach**, która powstała **10.10.1930 r.**

Obok osiedla przy ul. Praskiej, na posesji przy ul. Tynieckiej 39, istniała kolejna **placówka salezjańska** erygowana **01.07.1918 r.** pw. NMP Niepokalanie Poczętej. Zwana jest ona do dzisiaj popularnie „Łosiówka” od hrabiów Łoś, byłych właścicieli posesji i dworku (zameczku) wybudowanego w 1777 r. (istniała w nim mała kaplica prywatna o wymiarach 3 na 3 m). Salezianie najpierw prowadzili tutaj Gimnazjum Męskie im. św. Franciszka Salezego (1918-1931), a potem w 1931 r. w jego miejsce otwarli Studentat Teologiczny, który jako **Wyższe Seminarium Duchowne Towarzystwa Salezjańskiego** funkcjonuje do dziś.

Wierni zamieszkujący region przy ul. Praskiej uczęszczali na msze święte i nabożeństwa do parafii św. Stanisława Kostki lub do kaplicy seminaryjnej (wybudowanej w latach 1919-1921). Chcąc zapewnić odpowiednią opiekę duszpasterską wiernym mieszkającym w tych blokach salezianie postanowili wznieść dla nich kaplicę. Stało się to możliwe dzięki ofiarności dobrodziejów, zwłaszcza Polonii amerykańskiej. Wśród nich należy wymienić przede wszystkim **ks. Jana Mickuń** (proboszcza w Shenandoah, w stanie Iowa), a potem także **Brygidę Mazaniec** z Nowego Jorku oraz **Sodalicję NMP Wspomożenia Wiernych i św. Jana Bosko** z Chicago (na czele z **Anną Skrawek**). W 1936 r., a więc zaraz po zakończeniu budowy osiedla, przedstawiono Zarządowi Miejskiemu miasta Krakowa plany budowy, które zostały zatwierdzone 9.09.1936 r.

Wygląd budynku - zameczku Łoś czyli tzw. „Łosiówka” z początków XX wieku. Wieża po lewej stronie budynku, zakończona krzyżem, znajdowała się nad kaplicą prywatną Łośców. Kaplica ta po rozbudowie gmachu stała się przedsiönkiem do kaplicy seminaryjnej (zdjęcie obrazu olejnego nieznanego autora).

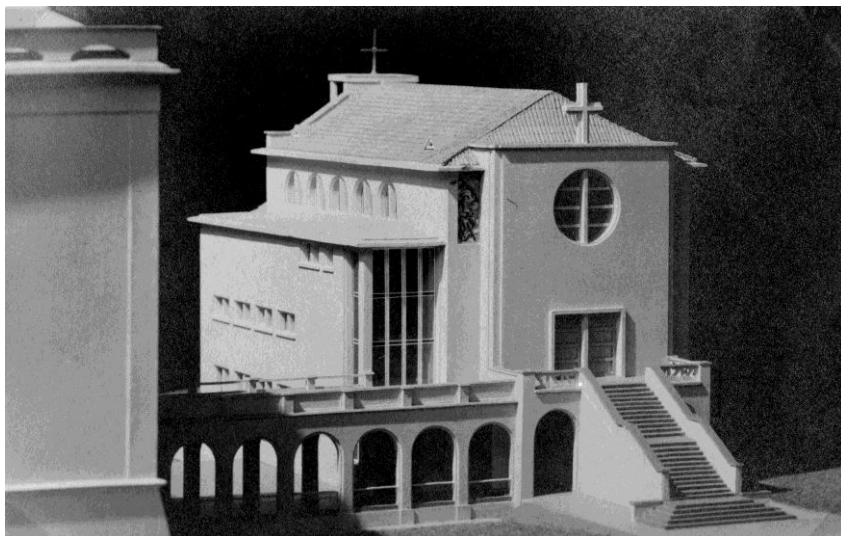
Budowę budynku kościoła (na piętrze) z salą teatralną (na parterze) **rozpoczęto** oficjalnie aktem poświęcenia budowy **19.09.1936** r. Inspektorem krakowskich salezjanów w tym czasie był **ks. Tomasz Kopa** (do 1937), a potem zastąpił go **ks. Adam Cieślak**. Roboty budowlane prowadziło Przedsiębiorstwo Robót Żelbetonowych, Murarskich i Ciesielskich Piotra Kramarczyka (Kraków, ul. Rolna 11) pod nadzorem dypl. arch. **Tadeusza Rutkowskiego**. 30.03.1938 r. zakończono budowę dachu nad kościołem. Budowę przerwała II wojna światowa. W czasie wojny budynek zajęło wojsko niemieckie na magazyny.

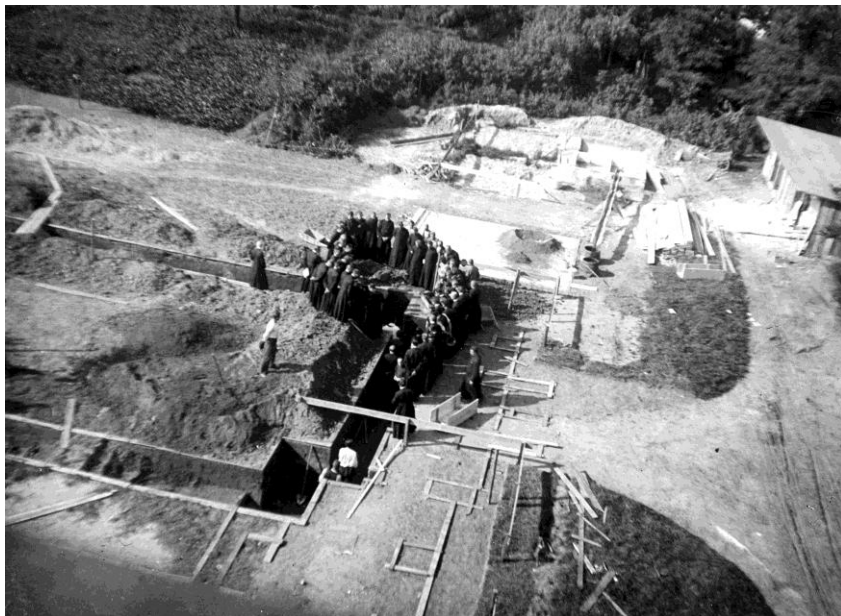
Wykończenie wnętrza kościoła nastąpiło po wojnie za czasów inspektora **ks. Jana Ślósarczyka**, dzięki czemu możliwa była jego **konsekracja 04.05.1947** r. przez **kardynała Adama Sapiehę**. Po wojnie zamontowano też w kościele organy firmy Braci Rieger zakupione już 28.01.1938 r., a ufundowane przez **ks. Stanisława Łukaszewskiego**, misjonarza z Brazylii. Do tego czasu instrument stał zamontowany w kaplicy seminarystycznej.

Kościół na początku pełnił funkcję tzw. **kaplicy publicznej** (nie tylko dla kleryków, ale też dla wiernych), a potem od **02.02.1966** r. **kościółą rektoralnego**.

ks. Jan Mickuń – fundator kościoła

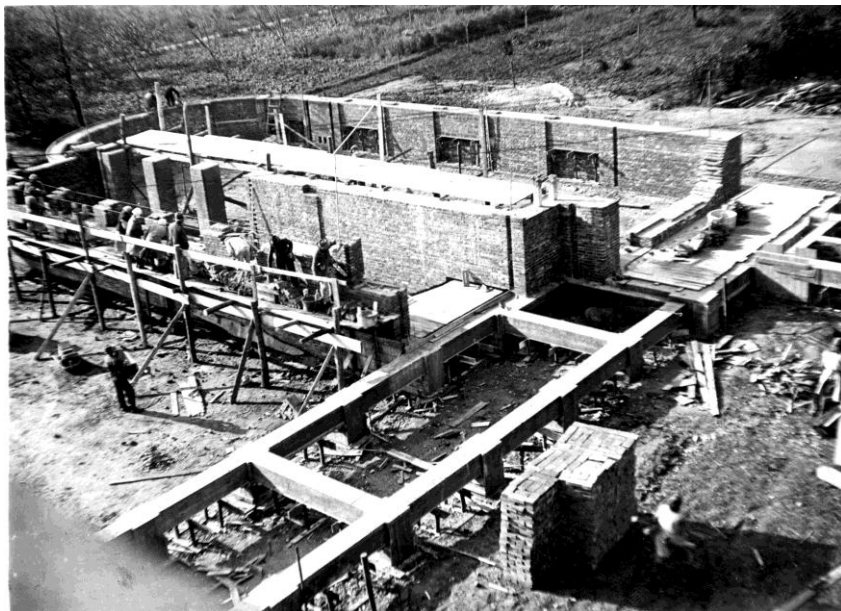
Model projektu kościoła

Poświęcenie fundamentów – 19.IX.1936

Zakładanie fundamentów betonowych

Praca wre – mury rosną

Finalizowanie budowy budynku – budowa dachu

Opracowanie dodatku:

układ i tekst - ks. dr Robert Bielań sdb, skład – Mieczysław Michalski, obróbka foto – Piotr Rutkiewicz.